

Hubert H. Humphrey v Senatu prisrčno sprejel

Ko se je na raku bolni sen.
H. H. Humphrey vrnil v
Senat, so ga tam vsi pri-
srčno sprejeli.

WASHINGTON, D.C. — Sen.
Hubert H. Humphrey je ne-
ozdravljivo bolan, zdravniki so
izjavili, da njegovega raka ni
mogoče operirati, da ga bodo
zdravili le s kemičnimi sredstvi
in obsevanji. Svetovali so mu,
naj se vrne v Senat, ker bo svo-
jo bolezen najlažje prenašal pri
svojem delu med prijatelji.

Senatorja je pripeljal s svoj-
im letalom v glavno mesto
predsednik Carter, ki se je pre-
teklo nedeljo nalašč za to s poti
v Kalifornijo ustavil v Minne-
apolisu. Pretekli torek je sen.
H. H. Humphrey prišel v Senat.
Tam so ga pričakali skoraj vsi
senatorji in polni balkoni poro-
čevalcev in prijateljev.

Pojava senatorja, ki je bil v
hoji nekaj negotov, je prevzela
vse navzoče, da so mu na vse
načine skušali pokazati svoje
prijateljstvo, naklonjenost in
razumevanje. V tem pogledu tu-
di nekdanji politični nasprotni-
ki "srečnega bojevnika", kot je
bil sen. Humphrey na splošno
znan skozi leta, niso bili nobena
izjema.

Sen. H. H. Humphrey je bil
ob vsem tem vesel in dobro raz-
položen, očitno močno prevzet
od toplega sprejema. Napravil
je celo nekaj šal, ko se je za iz-
kazano prijateljstvo zahvalje-
val.

"Največji dar v življenju je
prijateljstvo in jaz sem ga do-
bil; največje zdravljenje je pri-
jateljstvo in jaz ga čutim preko
vse te dežele. Brez vere v sebe,
božjo previdnost ter vere in
plenovitosti prijateljev ni o-
zdravljenja," je dejal sen. H.
H. Humphrey.

O predsedniku Carterju je
Humphrey rekel, da ga ima rad
in da mu hoče pomagati. Napo-
vedal je, da bo do 70% Carter-
jevega energetskega programa
uzakoničen. Senator bo sode-
loval pri reševanju Social Secu-
rity iz sedanjih finančnih težav,
pri naporu za odobritev spora-
zuma s Panamo o novi ureditvi
položaja prekopa, pa tudi pri re-
ševanju gospodarskih težav v
domači deželi.

Ustavev letalskih zvez z zavetniki ugrabiteljev

WASHINGTON, D.C. — Sen.
Abraham Ribicoff je stavil v
Senatu zakonski predlog, ki da-
je predsedniku ZDA pravico, da
ustavi in prepove letalske zveze
z vsako državo, ki bi nudila za-
točišče ugrabiteljem letal.

Zakonski predlog zahteva tu-
di objavo imen držav, kjer so
varnostni ukrepi na letališčih
in v letalskem prometu nasploh
prehlapni in nezadostni. Po-
dobno zahtevo je postavila tudi
Mednarodna zveza letalskih pi-
lotov.

Vlada ZDA je med državami,
ki so predložile nove varnostne
ukrepe in ostreje nastope proti
ugrabiteljem letal in njihovim
zaščitnikom v Združenih nara-
dih. Nujna razprava o tem se je
začela v političnem odboru glav-
ne skupščine.

Vremenski prerok

Delno oblačno, milo z najvišjo
temperaturo okoli 68 F (20 C).

Novi grobovi

Mary Znidar

Po dolgi bolezni umrla v
Euclid General bolnišnici 81 let
stara Mary Znidarsic, roj. Jerse
v Clevelandu, dolga leta živeča
z družino na 6617 Schaeffer
Avenue, zadnji čas pa pri hčerki
na 6507 St. Clair Avenue, vdova
po leta 1960 umrlem možu Joh-
nu, mati pok. Dorothy Lokar in
Eleanor Prijatelj, 3-krat stara
mati, sestra pok. Anne Prince in
pok. Josephine Kushlan. Pokoj-
na je bila članica ADZ št. 2 in
SZZ št. 25. Pogreb bo iz Žele-
zovega zavoda na 6502 St. Clair
Avenue jutri, v petek, ob 10.15,
v cerkev sv. Vida ob 11., nato pa
na Kalvarijo.

Frank J. Palcie

Na svojem domu je umrl pre-
tekli torek 66 let stari Frank J.
Palcie (Palcie) z 8013 Bellevue
Ave., rojen v Clevelandu, moč-
Estelle, roj. Otlowski, oče Ri-
charda, Janice Pavlinsky in Mi-
chaela, 2-krat stari oče, brat pok.
Helen Bernard in pok. Tonyja,
zaposlen skozi 24 let pri White
Motor Corp. do upokojitve leta
1970, veteran druge svetovne
vojne. Pokojni je bil član SNPJ
št. 5, The Maccabees Tent 1288
in Upokojenskega kluba White
Motor Corp. Pogreb bo iz Žele-
zovega pogrebnege zavoda na
6502 St. Clair Avenue v petek ob
9., v cerkev sv. Kazimira ob 10.,
nato na pokopališče. Na mrtva-
škem odru bo danes popoldne
od 3. do 5. in zvečer od 7. do 9.

Robert L. Sword Jr.

Robert Lee Sword Jr. s 1188
E. 74 St., star 20 let se je vračal
s službe v Cincinnatiju, kjer je
delal preko poletja, ko je bil na-
paden, oropan in ustreljen. Po-
kojni je bil samski sin Roberta
Sr. in Anele, roj. Radwanska,
brat Janetke Dezelen, Rose-
mary in Richarda, rojen v Ak-
ronu, Ohio. Pogreb bo iz Žele-
zovega pogrebnege zavoda na E.
152 St. v soboto ob 9., v cerkev
sv. Frančiška na E. 71 St. in Su-
perior Ave. ob 10., nato na pokop-
ališče Vernih duš.

Elsie Zaborowski

Pretekli torek zvečer je nena-
doma umrla Elsie Zaborowski,
roj. Drobničnik, z Maple Heights,
žena Daniela P., hčerka Josepha
in pok. Angel Drobničnik, mati
Marka in Brucea, sestra Gabrie-
la in pok. Franka Drobničnika.
Pogreb bo iz Perko pogrebnege
zavoda na 16222 Broadway na
Maple Heights.

Švica gradi zaklonišča

Začela jih je graditi po zna-
ni kubanski krizi l. 1962
in jih vztrajno gradi, do-
kler ne bo v njih prostora
za vse prebivalstvo.

ZUERICH, Šv. — V pred-
mestju Berna zunaj novega šol-
skega poslopja vodi pot do
skrivnostnih dveh velikih rde-
čih vrat, ki vodijo v veliko pod-
zemno utrdbo, glavni stan za
130 reševalcev z vso opremo, od
oblek do lopat in motornih ga-
silik za požare. Za drugim pa-
rom enakih rdečih vrat je zaklo-
nišče za 150 oseb, poleg tega pa
bolnišnica z 276 posteljami, vso
opremo in bivališčem za medi-
cinske sestre.

Slična podzemna zaklonišča z
vsemi potrebnimi napravami in
oskrbo so po drugih delih Švice,
nevtralne države, ki že blizu 200
let ni bila vmešana v nobeno
vojno.

Švica hoče biti pripravljena
in vidi prav v svoji pripravlje-
nosti na vse najboljše varstvo
za svojo nevtralnost in varnost.

Če bi sedaj izbruhnila jedr-
ska vojna, bi imelo polovico švi-
carskega prebivalstva prostor v
modernih, dobro opremljenih
zakloniščih, ena četrtina pa v
starejših. Če do take vojne ne
bo prišlo do leta 2000, bo imelo
prostor v modernih zakloniščih
vse prebivalstvo Švice, je dejal
direktor švicarske civilne ob-
rambe Hans Mumenthaler.

Program civilne obrambe je
bil uzakonjen leta 1962 po ku-
banski krizi in bo končan leta
2000. Stroški so bili predvideni
na 3 milijone dolarjev. V grad-
njo zaklonišč ne gre le davčni
denar, ampak tudi privatni, ker
mora vsaka nova stavba imeti
zaklonišče za svoje prebivalstvo.
Vlada nosi polovico stroškov za
ta zaklonišča, ki morajo biti
zgrajena v skladu s predpisi, o-
stalo polovico pa nosi lastnik.

Švica ima organizirano tudi za
civilno obrambo potrebno oseb-
je — skupno 420.000 moč v sta-
rosti od 20 do 50 let, ki niso
sposobni za aktivno vojaško
službo. Vežbanje za civilno o-
brambo je obvezno za vse pre-
bivalstvo, člani organiziranih
skupin pa imajo še posebno red-
no vežbanje.

Avstralija bo znova izvažala uranovo rudo

SYDNEY, Avstral. — Vlada
Avstralije se je odločila dovoliti
obnovo kopanja in izvažanja u-
ranove rude. To je privedlo po-
nekod do obsežnih demonstracij
nasprotnikov jedrske energije,
zlasti v največjih mestih Syd-
neyju, Melbourneu in Brisbaneu.

V Brisbaneu, kjer je vlada
prepovedala demonstracije na
cestah, so demonstranti, — bilo
jih naj bi skupno do 10.000 —
skušali prebiti policijski kordon.
Policija je prišla 371 demon-
strantov, med njimi tudi enega
poslanca opozicijske delavske
vlade.

Avstralija ima obsežna ležišča
urana, poleg Južne Afrike naj-
večja v svobodnem svetu. Sku-
pine vnetičev za varovanje oko-
lja, nasprotnikov rabe jedrske
energije.

Iz zveznih sredstev \$809 za izolacijo domov revnim

WASHINGTON, D.C. — Kon-
ferenca Senata in Doma je skle-
nila dati revnim lastnikom do-
mov \$800 na družino z izbolj-
šanje izolacije in s tem za var-
čevanje energije.

Konferenca se je zedinila tu-
di za ustanovitev sklada 900 mi-
lijonov dolarjev za financiranje
izboljšav v javnih solah in bol-
nišnicah, ki naj bi zmanjšale
porabo energije.

Dosežen je bil tudi načelen
sporazum o učinkoviti rabi e-
nergije pri gospodinskih stroj-
jih, klimatskih napravah in
vsem drugem, kar rabi energijo
v domovih. Zvezno tajništvo za
energijo bo imelo dve leti časa
za določitev stopnje učinkovitosti
vseh teh strojev in naprav,
tovarne pa bodo morale nato te
uvesti najkasneje v 180 dneh.

Poskus upora v Hondurasu se je ponesrečil

TEGUCIGALPA, Hond. —
Pretekli teden je prišlo do po-
kusne upora proti sedanji, voja-
ški vladi, ko je bil njen vodnik
Juan Alberto Melgar Castro na
obisku pri predsedniku Nika-
ragve Anastasiu Somozi.

prometnih sredstev, ki bi naj
zmanjšala potrebo po osebni
uporabi osebnih avtomobilov
in drugih motornih vozil, ki
trošijo gorivo.

Na tem področju računajo,
da se bosta predsednik Carter
in sen. Long morala sporazu-
meti za kompromis, ki bo
sprejemljiv obema stranema
v tolikšni meri, da ga bo
Kongres izglasoval.

Na drugih področjih bodo
težave manjše. Tako je že pri-
šlo do sporazuma o odškodni-
ni za izolacijo domov in jav-
nih zgradb, ki naj zmanjša
potrošnjo goriva tako za
gretje pozimi in hlajenje po-
leti. Težav ne pričakujejo pri
odobritvi določil o učinkovi-
tejših avtomobilih ter o nači-
su omejevanja "goltačev" ga-
solina.

Položaj oskrbe z gorivi o-
ziroma viri energije, je tako
kočljiv, da si Kongres ne mo-
re privoščiti odložitve uza-
konitve energetskega progra-

ZDA ZA PREPOVED DOBAV OROŽJA JUŽNI AFRIKI

Ko Varnostni svet Združenih narodov razpravlja o po-
ložaju v Južni Afriki in o ukrepih, ki naj to prisi-
lijo k opustitvi njene politike ločitve ras in zapo-
stavljanja črnece, so ZDA za prepoved dobav oro-
žja Južni Afriki, sicer pa za omejene ukrepe.

WASHINGTON, D.C. — Trd-
nastop vlade Južne Afrike proti
posameznikom in skupinam, ki
se borijo proti vladni rasni poli-
tiki in za priznanje enakoprav-
nosti ras, je sprožil močno in o-
stro kritiko v zahodnem svetu,
prav posebno pa v sami Afriki.
Afriške države so zahtevale po-
sešno razpravo o položaju v
Južni Afriki v Varnostnem sve-
tu Združenih narodov. Tekom
te so stavile vrsto ostrih ukre-
pov, zlasti gospodarskih, ki bi
naj Južno Afriko privedli do o-
pusitve njenih zadnjih ukre-
pov, pa tudi do končanja njene
sedanje rasne politike.

Zastopnik ZDA v ZN An-
drew Young je izjavil, da je o-
sešno za predložene ukrepe afri-
ških držav, pa dodal, da je odlo-
čitev o tem, kako stališče bodo
ZDA končno k temu zavzele,
pri predsedniku ZDA Carterju
in pri državnem tajniku Van-
ceuu. Predsednik Carter je dan
nato povedal, da se je odločil v
tem vprašanju, ni pa povedal,
kakšna je njegova odločitev.

Iz vladnih krogov prihajajo
vesti, da so se ZDA odločile
podpirati v Varnostnem svetu
ZN prepoved vsake prodaje in
vsake dobave orožja Južni Afri-
ki. Same so začele to izvajati že
pred leti, od leta 1963 niso pro-
dale Južni Afriki nobenega o-
rožja več. V glavnem je bilo to
stališče v skladu s stališčem
držav britanske Skupnosti nara-
dov, katere se je odmaknila od
Južne Afrike zaradi njene po-
litike ločevanja ras.

ZDA so se s podporo predlo-
gu za prepoved prodaje orožja
Južni Afriki postavile na stali-
šče, da je to nevarno svetovne-
mu miru, kajti na ta člen listine
ZN se pri svojem predlogu afri-
ške države sklicujejo. Položaj
v Južni Afriki se je stvarno tako
zategnil, ko se črnci tam ob mo-
ralni podpori vsega sveta borijo
za svojo enakost, da ne moremo
izključiti oboroženega boja, ki

bi ga podpirala vsa črna Afrika,
pa seveda tudi ves komunistični
svet, ki vidi v tem priložnost za
svojo novo "osvobodilno vojno".

Vlada ZDA se prizadeva za
omejitev ukrepov proti Južni Af-
riki v Varnostnem svetu ZN,
ker ne mara Južne Afrike čisto
odbiti. Zaveda se, da jo potre-
buje pri reševanju položaja v
Rodeziji. Tam se je bela manj-
šina pripravljena pogoditi s črno
večino o prenosu vlade v roke
črne večine v okviru načrta, ki
sta ga predložila Velika Brita-
nija in Amerika, odklanja le
sprejem predloga, da bi bile črne
gverilske sile vključene v nove
varnostne sile Rodezije. Ian
Smith je to povedal odločno in
jasno, toda v Londonu in v Wa-
shingtonu upajo, da bodo nje-
govo stališče vsaj delno spreme-
nili, če bodo pri tem dobili do-
volj podpore pri vladi Južne Af-
rike.

Predsednik Carter ne sme na-
stopati pretrdo proti Južni Afri-
ki tudi zaradi podpore, ki jo ta
uživa v konservativnem delu
Kongresa. Če bo tega s trdimi
ukrepi proti Južni Afriki odbil,
skoraj ne more upati ne na uza-
konitev svojega energetskega
programa in ne na potrditev
svojega sporazuma s Panamo.

Mednarodna in domača politi-
ka se včasih močno prepletata
in s tem morajo v Beli hiši ra-
čunati, ko se odločajo za posa-
mezna stališča v mednarodni
politiki ZDA. Važnejše cilje je
treba podrediti manj važnim, če
hočemo doseči važne.

Kitajec v Albaniji

TIRANA, Alb. — Koncem
preteklega tedna je prišel sem
namestnik ministra za lahko in-
dustrijo LR Kitajske Tou Tzou-
Touang na uradni obisk, kar bi
naj bil znak, da so se odnosi
med Albanijo in LR Kitajsko
začeli popravljati.

Od lani, ko je vlada Hua Kuo-
fenga začela odprt boj proti
"tolpi štirih", se je Albanija za-
čela odmikati od LR Kitajske
in Peking kritizirati.

Zlato v nohtih

Če smemo verjeti znanstveni-
kom čikaške univerze, imajo
zlato v nogah tudi navadni smr-
tniki, ne le plesalke in nogome-
taši. Predstojnik kemičnega od-
delka na univerzi Carl Moore
pravi, da so našli sledove zlata v
nohtih na nogah.

Spčetka so mislili, da je zla-
to morda prišlo v nohte iz zlatih
plomb in kron, nadaljnje razi-
skave pa so pokazale, da imajo
zlato v nohtih že tudi novoro-
jenčki.

Z namenom, da bi prišli na
sled nadaljnjim mikroelemen-
tom so raziskovalci pozvali lju-
di, naj pošljejo koščke nohtov.

Odmev na poziv je bil le del-
no uspešen: ljudje so pošiljali
koščke odrezanih nohtov na na-
pačne univerze, ki z njimi niso
vedele kaj početi.

Žrtvujemo se za svoj tisk,
ohranjujmo
AMERIŠKO DOMOVINO!

Iz Clevelanda in okolice

Cepljenje otrok
proti boleznim—

Direktor mestnega zdravstva
R. F. Swanger je obdžil šolsko
upravo, da se premalo briga za
to, da bi bili vsi šolarji cepljeni
proti peterim otroškim boleznim,
kot to zahteva zakon. Šolska
uprava je odgovorila na te očit-
ke, da mestni zdravstveni odde-
lek ne kaže dovolj volje za so-
delovanje s šolsko upravo pri
tej obveznosti, da je zato vsaj
dober del krivde za pomanjklj-
vosti pri njem.

Zelo vljuden mlad
fant — morilec?

Policija v Brunswicku je pri-
jela 18 let starega Michaela Swi-
harta, slušatelja univerze Miami
v Oxfordu, Ohio, in ga obto-
žila umora njegovih staršev in
bratov. Mladi Michael Swihart
je bil povsod znan kot "zelo
vljuden mladenič" in njegovi
znanci se sprašujejo, kako se bi
moglo kaj takega zgoditi.

Mila kazen—

Cory C. Moore, 26 let stari
vietnamski veteran, ki je bil
spoznan od porote krivim ugra-
bitve, izsiljevanja in ropu 28.
septembra za ugrabitve in zadr-
ževanje polic. kapetana L. M.
Keglovica in 17 let stare Shelly
Ann Kiggan 7. marca letos v
podporo črnskim zahtevam, je
bil obsojen na 5 do 25 let, kar
je po izjavi odvetnika zelo mila
kazen. Moore bo po treh letih
in 4 mesecih zapora že upravi-
čen do pomilostitve. V kazen so
mu všteli 7,5 mesecev v preis-
kovalnem zaporu.

Za dobitke izbrani—

Včeraj so bili izbrani za do-
bitke pri St. Clair Business As-
sociation: glavnega \$350 je do-
bila Jean Turk s 1208 E. 61 St.,
po \$25 Pat Mihalus s 123 E. 156
St. in Stan Mezie iz Euclida, po
\$15 Alice Kuhar z 19400 Arrow-
head in John D. Sexton s 27165
Cameron, po \$10 dr. V. Opaskar
s 6402 St. Clair Avenue, Mollie
Hannon z 5811 Bonna Avenue,
Rosemary Parker s 6616 St.
Clair Avenue, Marge Svete z
6127 St. Clair Avenue in Whitey,
Vidmar s 6715 Bonna Avenue.
Posebni nagradi za prodajalce
sta dobila Min Kader s 6430 St.
Clair Ave. \$25, Jimmie Howard
s 1390 E. 49 St. pa \$15.

Sinoda katoliških škofov v Rimu obdržala nadškofa Bernardina v tajništvu

VATIKAN. — Sinoda katoli-
ških škofov, ki zaseda tu, je po-
novno izvolila v svoje stalno
tajništvo nadškofa iz Cincinnati-
ja v ZDA Josepha L. Bernardi-
na, točasnega predsednika kato-
liške škofovske konference v
ZDA.

Zbliževanje Egipta in Sudana

KAIRO, Egipt. — Parlamen-
ta Egipta in Sudana sta začela
ta teden skupno zasedanje, ki bi
naj vodilo k morebitni združitvi
obeh držav ali pa vsaj k njuni
tesnejši povezavi.

Predsednik Egipta Anvar Sa-
dat je pozval h končanju so-
vražnosti do Sovjetske zveze in
k vzpostavi rednih stikov z njo.
Pred leti sta vzdrževala oba,
Egipt in Sudan, prijateljske zve-
ze z njo.

AMERIŠKA DOMOVINA

1117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NABOČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months

Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 160 Thursday, Oct. 27, 1977

"Vojni čas"

O knjigi črnogorskega komunističnega prvaka Milovana Djilas, katere naslov bi se v slovenščini glasil "Vojni čas", smo na kratko že spregovorili, ko je izšla v New Yorku v angleškem jeziku z naslovom "Wartime". V nji Djilas opisuje zelo podrobno dogodek, ki so se odigrali na celotnem jugoslovanskem ozemlju s komunistično partizansko vstajo, revolucijo in bojevanjem v času 1941 do 1945. V knjigi pisatelj obravnava med drugim tudi ali manj zanimivi partizanski politični in zlasti vojaški akeji tudi taka dogajanja, ki jih partija skrbno prikriva in zamolčuje. Ravno te vrste dogodki se pa sami po sebi zelo važni in potrebni orembe za iskanje resnice o tem, kaj se je v vojnem času dogajalo, da se po vseh zavijanjih, netočnostih (da ne rečemo lažeh) in prikrivanjih komunističnih "zgodovinarjev" pokaže resnična slika tistih tragičnih let.

Seveda ostane nerešeno vprašanje, ali je tudi Milovan Djilas povedal vse, kar bi se moralo povedati od strani človeka, ki je vsaj toliko kot kateri koli drugi partizanski veljak vedel o razvoju in poteku komunistične revolucije med vojno, od katere izvira vsa neizmerna tragedija ljudstva na jugoslovanskem prostoru. To ve on sam in njegova vest. Kar je povedal je dovolj dragoceno za ugotavljanje resnice o celi vrsti tisočev in stotisočev po nedolžno umorjenih rojakov. Gre pa tudi za pravilen in na resnici osnovan odgovor, ali je bila opravičena ali neopravičena pod sovražno okupacijo komunistično-partizanska vstaja, katere strahotna posledica sta bili množična smrti lastnih rojakov in razdejavanje njihovih domov zato, da bi zmagala partijska ideologija marksizma in da bi se na grobovih in razvalinah polastila oblasti partija. Natanko to se je po vojni zgodilo.

Ker je za pravilen odgovor na ta vprašanja vsak objektivni podatek dobrodošel, imajo nekatere navedbe v Djilasovi knjigi zgodovinsko vrednost in pomen. Zato bomo v prihodnje o njih še pisali, jih poskusili kritično oceniti in vskladiti z nepartijskimi viri in opisi tiste dobe, da bi se tako pokazala na podatkih z obeh strani podprta resnica, ki so jo oblastniki v domovini tako neusmiljeno spakedrali.

Danes hočemo najprej na kratko roko spregovoriti o pisatelju samem in o temeljni tendenci njegove knjige.

Vročokrvnemu revolucionarju Djilasu teče po žilah črnogorska kri, ki ji velja načelo zob za zob kot zakon življenja in kjer vlada še danes postava o krvni osveti. Vse to je pil že z materinim mlekom, se od mladih nog navduševal za prevratna dejanja in se že kot študent priključil komunističnemu gibanju. Ali je svojo šolsko izobrazbo dovršil do konca z univerzitetno diplomom, mi ni znano, verjetno je, da študij ni končal, ker je presegel v tistem času več v ječi kot v šolskih klopih. Ko se je Jugoslavija zapletla v vojno, je bil star 30 let, bil je dograjen komunist in revolucionar. Kot tak se je s tovariši takoj priključil partizanskemu gibanju in v njem vztrajal do konca gverilske partizanske borbe, potem pa dobil visoke vladne položaje in jih držal do l. 1954. Takrat je — iz svojega boljšega prepričanja — obsodil vladajoči sistem v Jugoslaviji in bil radi tega pahnjel v vseh visokih mest ter ponovno vržen v ječo.

To se je zgodilo kljub temu, da je bil Djilas ves prejšnji čas najožji Titov sodelavec, zaupnik, propagandist in organizator. Po izgonu iz partije l. 1954 ga je uradna propaganda opisovala kot "zelo krutega" partizana, vendar sam v knjigi nakazuje, da so bili drugi še bolj kruti. Inč je veliko besedo v vrhovnem partizanskem štabu, njegov pisateljski talent in revolucionarna vna ma sta ga spizvila v ospredje propagandnega aparata partije, kamor so se stekale vse vesti in poročila, radi česar je bil točno informiran o vseh dogodkih. V njegovih rokah je bilo izdajanje propagandne literature in glavno uredništvo partijskega lista "Borba", kadar ga je bilo mogoče tiskati. Razvidno je torej, da je bil med najbolj točno poučenimi vodniki partizanstva in je kot tak brez dvoma najbolj primeren in poklican, da popiše medvojne dogodke v Jugoslaviji v zvezi s partizanstvom. To je sedaj storil v knjigi "Vojni čas", ki je v angleški izdaji pred nami. Doma so pod "svobodoljubnim" Titovim režimom vse Djilasove knjige in spisi strogo prepovedani!

Knjiga ni pisana objektivno in nepristransko. Sam pisatelj to prizna, ko takoj v prvem stavku pravi, da je mnogo težja in zahtevnejša naloga opisovati zgodovinsko tragedijo, kot pa je bilo sodelovanje v nji. V svojem intervjuju tiskovni agenciji UPI pa je izjavil, da je zaradi revolucionarnega duha ki je takrat vladal, "močno

trpela objektivnost" te knjige. Pri njenem branju se čuti skoraj na vsaki strani, kako skuša slikati partizanstvo z najlepše strani, čestitstvo in domobranstvo pa z najgrše, kako zagovarja in opravičuje barbarsko partizansko pobijanje rojakov in uničevanje ljudskega premoženja kot nekaj v revoluciji samo po sebi umevnega. V istem razgovoru z zastopniki UPI je Djilas izjavil, kako "je knjiga v mnogih ozirih naklonjena Titu", kar znanjše njeno objektivno vrednost in verodostojnost. Tita naravnost obožuje.

Vendar se v knjigi odkritja in navedbe, ki so za iskanje resnice velikega pomena. To je razlog, da se bomo k njeni vsebini še ponovno vrnili.

P. Z.

BESEDA IZ NARODA

Proslava slovenskega narodnega praznika

CLEVELAND, O. — Vsak narod ima v svoji zgodovini nek pomemben dogodek, ki je odločilno vplival na poznejši razvoj narodne ali državne skupnosti. Za Združene države Amerike je najbolj pomemben zgodovinski dan 4. julij — Dan neodvisnosti, ko po vsej Ameriki proslavljajo oklic neodvisnosti bivših angleških kolonij na tem kontinentu 4. julija 1776 in nastanek samostojne države Združenih držav Amerike. Za Amerikance torej ni najvažnejši datum odkritje Amerike več kot 300 let prej, temveč oklic neodvisnosti in samostojnosti.

Slovenci proslavljamo svoj narodni praznik 29. oktobra. Ltos je 59. obletnica od 29. oktobra 1918, ko je prva slovenska vlada v Ljubljani proglasila neodvisnost Slovenije od Avstrije.

Starejši ljudje, ki še pomnijo prvo svetovno vojno, se morda še nekoliko spominjajo dogodkov ob koncu vojne, ko je razpadla Avstro-Ogrska. Bolj kot 29. oktober jim je ostala v spominu Majška deklaracija in nastanek Jugoslavije. Mlajši slovenski rod, ki je bil rojen tukaj v Ameriki, pa si težko razlaga pomen slovenskega narodnega praznika 29. oktobra. V Ameriki smo že proslavljali 1200-letnico pokristjanjenja Slovencev, kako naj torej izpolnijo več kot 1000-letno praznino v zgodovini Slovencev, če smo Slovenci šele 29. oktobra 1918 dosegli svojo neodvisnost. In še takrat nismo ustvarili svoje samostojne slovenske države.

Razglabljanje o tem spada v obširnejšo zgodovinsko razpravo, za kar v vabilu na proslavo narodnega praznika ni mesta.

Sedaj imamo več različnih tolmačenj o dogodkih okrog 29. oktobra 1918, nekatere tudi zelo kritične. Tudi v to se v tem spisu ne moremo spuščati. Opazimo pa, da se mnogi — ne samo mladi rod — premalo zavedajo daljnosežne pomeni 29. oktobra 1918 za nadaljnji narodni, kulturni in gospodarski razvoj slovenskega naroda od takrat vse do sedanjega časa. Ni bilo vse tako, kot smo si želeli in pričakovali, a slovenski narod je od takrat do sedanjega časa začutil enotno narodno skupnost od Koroške, Južne Štajerske, Prekmurja do na jug do Jadranskega morja, da smo vsi sinovi in hčere slovenske matere. Oklic slovenske vlade je dal enotno obliko Zedinjene Slovenije. Po vsej Sloveniji je zavel slovenski duh. Poprej je bil v večjih mestih, kot Ljubljana, Kranj, Maribor, Ptuj in Celje meščanski občevalni jezik nemški, od takrat so ta mesta hitro postala slovenska. Kulturna in gospodarska središča. Na slovenskem ozemlju so pred 29. oktobrom 1918 bile samo nemške višje šole, najbližja univerza je bila v Gradcu, torej samo nemška visoka izobrazba tudi za slovenske študente. Koroški in primorski Slovenci so se mogli ohraniti v trdem narodnostnem boju, ker je njihova narodna zvestost stalno mogla črpati nove

sile ob visoki narodno-kulturni stopnji v matični domovini.

Res je, da bi marsikaj moglo biti še boljše, toda ne smemo biti preostri kritiki, če pomislimo na usodo slovenskega naroda, če niti tega takrat ne bi dosegli.

V nedeljo, 30. oktobra, bo ob 4. uri popoldne v dvorani Sv. Vida skupna proslava slovenskega narodnega praznika. Govor in primeren spored bo poizvil slovenskega duha v nas kakor osvežujoča voda rožo, ki na suhem raste. "Daleč, daleč je moj dom..."

Za to proslavo je najbolj razveseljivo dejstvo, da bo spored izvajala povečini tukaj rojena mladina.

Naj bo proslava 29. oktobra v nedeljo, 30. oktobra, ob 4. uri popoldne naš skupen slovenski narodni praznik.

Jože Melahar

DSPB Tabor se zahvali

CLEVELAND, O. — Iz globokine srca se zahvalimo vsem, ki ste prišli na Družabni večer Tabora v soboto 15. oktobra 1977 v Slovenski dom na Holmes Ave. Bili smo resnično presenečeni nad tolikim odzivom na naša vabila. Naša največja zahvala gre prav gotovo gospe Stanovnikovi za tako lepo pripravljeno večerjo. Hvala Vam, gospa Stanovnikova!

Prosim, da nam oprostite, ako je bil kateri kaj prikrajšan pri serviranju večerje. Naša krivda je, da nismo sporočili kuharici, da se bo servirala večerja tudi za otroke. Bili smo malo v zadregi proti koncu, toda z iznajdljivostjo kuharice in njenih pomočnic se je izteklo vse v najlepšem redu. Še enkrat, ako je bil kdo prikrajšan, naj nam oprost!

Globoka zahvala ženam za vso pomoč, ki ste jo nudili v kuhinji v času priprave večerje in nato pri njenem serviranju. Prisrčna zahvala vsem ženam za darovano pecivo! Prav lepo se zahvalimo vsem dekletom pri serviranju večerje. Posebna zahvala gđ. Jarem, ki je preskrbela za ta dekleta. Posebna zahvala gđ. Lojzki, ki je tako lepo podomče navduševala dekleta pri serviranju.

Lepa hvala našim točajem, ki so tako lepo skrbeli, da je vse potekalo v najlepšem redu, kjer se je pretakala tista zlahna kapljica. Prisrčna zahvala dr. Milanu Pavloviču za oznanjanje po radio valovih. Naša globoka zahvala Ameriški Domovini in njenemu uredniku prof. Vinku Lipovcu za objavo naših člankov. Lepa hvala vsem, ki ste kakorkoli že pomagali pri pripravi tega večera.

Vaš odziv na ta družabni večer nam je dal novega pogona za še večje napore v podpiranju naših onemoglih in invalidov. Ob stisku roke in pozdravih smo videli na vaših obrazih, da naše delo in naši trudi niso zaman. Tako lepega in razveseljivega večera, kot je bil ta, že dolgo ni bilo.

Dragi rojak, rojakinja, še enkrat vam vsem prisrčna zahvala!

DSPB Tabor Cleveland

"Koncert za raka"

NEW YORK, N.Y. — V zadnjem svojem farno-srenjskem zapisu sem govoril o prvoktoberski nedelji in sem ob koncu začel s poročanjem o razgovorih tem na sestanku članov Najsv. Imena v dvorani. Prvi maši ob osmih. Hvala Bogu, po dolgih pasjih mesecih pri venskem Sv. Cirilu se je spobralslo slovensko. Tako smo imele na to nedeljo spet dve slovenski maši in s tem pravo slovensko nedeljo na Osmi, čeprav pri obeh udeležba ni bila bogvejak velika.

Re ne vem, ali je župnik ali predsednik društva g. Jože Simic dobil prof. dr. Janeza Arneza za govornika na tem sestanku. Zal mi je bilo, da so se poprej zavlekli razgovori, ki so bili za našo faro in njeno življenje. Očak Jože Skrabe je govoril o svojih vtisih ob nedeljskih obiskih v času pasjih mesecev in župnik oče Richard je prikazoval stiske za dohodke v takih mesecih in nasploh, ko si druge, večje fare pomagajo z bazarji in bingom. Vsled tega se je govornik, ko ga je predsednik poklical k besedi, malce obotavljal s pogledovanjem na zapestno uro. Vedel je, da v tej stiski časa ne bo mogel s svojim poročanjem dati tistega, kar bi hotel in želel, ko se je odločil, da poda nekaj o sila zanimivem pojavu na knjižnem trgu na Slovenskem. Govoril nam je o v aprilu izišli knjigi slovenskega ekonomskega strokovnjaka, univerzitetnega profesorja dr. France Černe. Naslov te knjige je: KONCERT ZA RAKA. Prof. J. Arnez nam je o njej poročal poleg kratkih osebnih opazk tako, da nam je podal nekaj značilnih in pomembnih izvečkov iz tako rekoč drobne knjižice, saj ima le 192 strani. Izšla je pri mariborski knjižni založbi "Obzor". Na osnovi teh Arneževih izvajanj in na osnovi poročil o tej knjigi, ki sem jih zasledil v slovenskih revijah, bom skušal napisati nekaj o "Koncertu za raka", o literarnem dnevniku avtorja, ki je z veliko bolečino, bojem in dvomi dolge nesreče s svojim najbližjim človekom, s svojo ženo doživljal njeno neizbežno umiranje. Čeprav je še nisem dobil v roke, bi lahko rekel da je "Koncert za raka" čudovnit molitvenik dozdaj nekako nevernega človeka, v katerem pravi:

"Vse bolj se zavedam, da pravi humanizem (človečnost) prihaja od zavedanja smrti, ne pa od zavedanja življenja. Samo smrt nam počloveči (ne)smisel bivanja, v boju za končni, boljši 'nič'?"

Umiranje svoje žene, katero je neizmerno ljubil, je moral opazovati od pomladi 1972, brezskrbni so bili ob zasledkih na pljučih že skoraj leto poprej, ko je morala iti na Golinik na oddelek za novotvorbe, z drugo besedo na oddelek za rakasta obolenja, ter do pozne jeseni 1973, ko je borbo izgubila.

Oba sta se ves ta čas zavedala, kakšen bo konec. In ta naslutni konec ju je naganjal v razmišljanja, ki odkrivajo smisel in nesmisel življenja ter globino prave in iskrene ljubezni med možem in ženo. Zdaj telesnost ne miče več, srečuje se samo duša z dušo. In le tako lahko zaskrbljen moč šepeta na smrt bolni ženi:

"Kako te ljubim! Dovolj, da znova te zasnujem, da naju odstran groba poroče..."

Kolikšen premik v miselnosti, v verovanju bi dejal, izražajo te stihne besede življenjske stiske človeka, ki zadobe še večjo pomembnost, če jih podčrtam z besedami na drugem mestu, ko mož pravi:

"Z daljave slišim zvon iz katedralske cerkve. Tebi ne bo nihče zvonil. Nisi bila verna. Toda tvoje življenje je bilo versko vzorno. Živela si po pravilih

vseh cerkva in nobene..."

Na smrt bolna žena pa mu govori takole:

"Saj veš, da nisem bila nikoli verna. Zdaj me muči vprašanje, ali je s smrtjo vsega konec. Kaj je za zvezdami? Kaj je neskončnost? Ali je mogoče vse to znastveno razložiti?"

Avtor knjige, mož umirajoče žene, pa nam razlaga takole: "Sedim v sobi in razmišljam."

Človek je z vidika neskončnosti skoraj popoln nič; z vidika tega konkretnega, enkratnega življenja pa je le njegovo življenje nekaj vredno, nekaj zelo resničnega.

Kako rešiti ta problem v zavesti?

Tako, da čisti razum pripada neskončnosti, pravo čustvo pa konkretnemu življenju, pravi prvi jaz.

Tako, da "priznamo" bolečino in radost kot neogibno prvino življenja, pravi drugi jaz.

Tako, da se zave svoje majhnosti, nepomembnosti zaradi neskončnosti, ki je neposredno prisotna v njem, in nasprotno, da se zave svoje veličine zaradi njegove določnosti — osebnosti.

K tej se dodaja nova misel: Ves svet je neprenehno oblikovanje in preoblikovanje narave kot energije. Človek je tudi oblika narave. S človekovo smrtjo se konkretno konča le oblika energije, časosno se vrne v prabit, prasnov, v naravne elemente, ki so vir, pratekst življenjske govorice.

Temeljno vprašanje je bilo in je: Kdo je režiser, ali v kibarnetskem jeziku, krmilar — programer za takšno vseobsežno in posamično (pre)oblikovanje narave? Za tega pa znanost ne ve!

Postajam agnostik. (Človek, ki dvomi v možnost popolnega spoznanja stvarnega sveta.) Jaz bi dejal, da je dr. France Černe s svojo intimno izpovedjo "Koncert za raka" že nekako prešel bolj na stran prvega mistika, ki išče Režiserja, Krmilarja — Programerja, ki ga v svojem občutju doznava; to je tistega, ki ga verni imenujem Boga-Stvarnika, za katerega apostol Janez pravi: "Da Ga še nihče ni videl... In Černe pravi v svojem razmišljanju, da "mora biti sam (režiser, krmilar, programer) neskončen. Torej nikoli spoznan..."

Černe in njegova umirajoča žena po zapiskih, ki jih je v knjižni obliki izdal, izpričuje, da je na Slovenskem še veliko tankočutne vernosti v naših ljudeh, tudi pri izobražencih. Morda do te vrnjene vernosti pridejo le pod težo življenjske tragedije kot sta bolezen in umiranje.

Na to namigujejo besede avtorja "Koncerta za raka", ko pravi: "To leto življenja je bilo zame najbolj naporno in najlepši del mojega življenja. Rak mi je dal globlje spoznanje o življenju... Spoznal sem, da kadar izgubljaš sočloveka, se končno spreminja zagotovo v neskončnost, torej ljubezen v svoje nasprotje in dopolnitev — smrt."

In tako nam v to knjigo avtor zapisuje besede v agoniji govorice žene, ko se srečuje v tem stanju s svojo — pred 19 leti utopljeno hčerko:

Da, dragica, prinašam ti ljubezni, ne tiste iz davnega otroštva, ne tiste, porojene iz strasti, prinašam ti ljubezni, ki za človeka govori, ljubezni, brez katere človek človek ni.

"Koncert za raka" je navidez čisto osebna izpoved, katero je avtor dr. France Černe izrekel slovenskemu svetu v objavljeni knjižni obliki z namenom, ker smatra, da "morda tudi ta družba potrebuje nekaj več sporočil o intimnosti človeške bolečine, človekovi stiski in bedi, v nasprotju z obiljem snovnih dobrin in besedi... Iz tega spo-

znanja sem se odločil za objavo o bolečini in smrti. Prav zato, da bi vnesel tudi dvom o prazen mitu sebičnega uživanja, o važnosti "vrednot" pehanja za edino materialnim ugodjem... ker bi rad povedal mlademu rodu, da je bolj za sočloveka uveljavljanje najlepšega ideala, ker je ljubezen največje bogstvo."

Tudi apostol Pavel pravi: "Ljubezen pa je nadvse... ker tudi Kristus želi, da z ljubeznijo zmaga nad svetom..."

Ta drobna knjižica osebnega izpovedovanja, je na Slovenskem doživela silen odmev in vsestranski sprejem.

V poznano literarno revijo SODOBNOST, ki jo je spela republiška konferenca Socialistične zveze delavnega ljudstva Slovenije, je za junijsko številko napisal Marjan Zlobec o njej tole:

"Koncert za raka" je najprej skrivnostno delo za profesorjeve študente in kolege, ki se s pomočjo intimne izpovedi približujejo spoznanju svojega znanstvenega in povsem nove, nepričakovane plati. Kaj to pomeni za mogočen korpus slovenskih ekonomistov, ki jih je avtor vzgajal v ekonomski vedi, si ni težko predstavljati. Med njimi bo najbolj brana leposlovna knjižica leta... Drugo opazno dejstvo je Černetovo združevanje tako nasprotujočih si stvarjalnih področij, kot sta intimna izpoved (proza, poezija) in ekonomska veda...

Literarni kroničar "Sodobnosti" Marjan Zlobec je očito malce zaskrbljen, kakšne bodo odmevne posledice, ko izpovedi ne odreka izpovedne prepričljivosti, vendar ji hoče odvzeti literarno vrednost, ko pravi: da knjigi ni dajati te vrednosti, če, da "sme bralec v knjigi razbrati neli literarno dimenzijo-genezo konkretnega umiranja od prvih ugotovitev rakastih obolenj do smrti. Je neke vrste nagradna medicinskih diagramov" in k temu priblija, da "so bile medicinske teme na Slovenskem vedno priljubljeno branje".

Po Zlobcevi ocenjevalni besedi knjige bi sodil, da je med nevernimi na Slovenskem, zato ni naslutil v njej "božjega duha", ki veje vsepovsod.

Avgustova številka "Ognjišča" pa poroča o tej Černetovi knjigi v rubriki: Priporočamo, berite, kjer piše ob koncu poročevalca S. Čuk: To je večno vprašanje mislečega človeka. Znanost ne ve odgovora. Nasemu razumu in našemu srcu odgovarja Jezus: "Kdor posluša moje besede in veruje njemu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v sodbo, ampak je iz smrti prestopil v življenje." Verovati njemu pomeni: plemenito živeti.

In svoje poročilo zaključuje takole:

Knjiga je bila pri bralcih sprejeta tako, kot je bila medenje poslana — z ljubeznijo. Naklada je že vsa pošla. Morate si jo sposoditi in jo prebrati. Pa recimo potem, da ni bila ta Černetova knjiga "Koncert za raka" neko izredno branje za naše ljudi na Slovenskem in za vsakogar, kdor jo je ali jo bo dobil v roko.

Tone Osovnik

Debelost in srce

Človek sodobnega sveta večje je in se preveč redi; s tem pa ogroža svoje srce in sploh zdravje, je izjavil finski zdravnik in Nobelov nagrajenec za mir Arturi Virtanen. "Človek je čedalje večji, kar ni dobro, kajti njegovo srce se ne povečuje v sorazmerju s telesno težo, to pa pomeni, da pošiljati kri na vedno večje razdalje." Temu pripisuje Virtanen velik pomen.

Poskusil s podganami so pokazali: življenjska doba tistih živali, ki so lahko jedle po želji, je bila za 20-40 odstotkov krajša kot onih, ki so bile prisiljene k zmerni dieti.

Maks Simončič:

Boštjan in verne duše

"Boštjan, Boštjan... je spet nabran," tulijo vaški pobalini za njim, kadar ga le preveč zanaša z ena strani kolovozne poti na drugo.

To ni lepo, da veste, saj so mu rojenice odbrenkale že šestdesetkrat rojstno uro, pa še celo za prvega hlapca je pri Zebretovih, največji in najbogatejši kmetiji daleč naokoli.

Starši so mu bili bajtarji. V družini je bilo poleg njega še osem bratov in sestra.

Oče mu je večkrat dejal: "Poglej malo po svetu, pa za kako delo zagrabi!" Štirinajst let mu je bilo, ko je moral poslušati tožbo, češ preveč nas je pod to slamnato streho, pa premalo prostora.

Mladostno življenje in njega radost sta šli mimo njega. Še ni dopolnil 16 let, ko so mu očeta in mater skoraj hkrati zagreblili v črno zemljo. Bajto so prodali, Boštjana je vzel stari Zebre za kravjega pastirja, za brate in sestre pa so poskrbeli pri županstvu s pomočjo župnišča.

Kadar je Boštjanov gospodar pri volji, rad poudarja, češ: "Brez njega si svoje kmetije sploh zamisliti ne morem."

Upoštevan je, radi ga imajo. Brihten možak s pravo besedo na mestu. Kakor on reče, ponavadi tako ostane, še celo stari Zebre ne ugovarja.

Je pa tudi edini od služinčadi, da ima svojo izbo v gospodarjevi hiši.

Jesen je. S svojo hladno košeno roko razmetava mokro meglo po Žbirski vasi. Dim se je spustil in se plazi po stezah s svojo smrdljivo malho. Še pes noče tuliti. Morda prav zato, ker je nocoj Vseh vernih duš dan.

Ko se je naveličal posedati okrog okna, je vstal in glasno godrnjal sam v sebo: "Kdo bi samo doma sedel in sitne babe prenašal in poslušal. V kaplanijo bo treba po kak očenaš... pa tudi v birtijo bo treba glavo pomoliti. Silce pekočega ne škoduje, če pomislite, koliko prahu se nabere v pljučih preko dneva od težkega dela, to je potreba zvečer oprati radi zdravja..."

Hitro se je oštimal in zagnalno oblekel. Privihal je krajca svojemu žamestamu klobuku in za trak je zataknil ščepec dišečega roženkravta.

Pogladil je po vinskih kordecem telovniku z dlanjo in z rokavom je podrsal in izbrisal medli sij s pozlačenih gumbov. Okoli vratu si je navil in zavezal barvast ruto, čizme pa si je obdrgnil ob jernih hlačinah in se poglaval čez prag vežnih vrat.

Pred hišo je stala bahata lipa. Bila je mogočna, vsaj za Boštjana, če že za nobenega drugega. Gledal jo je, meril, koliko je zrastle, odkar služi pri hiši, pa si basal svojo rožasto porcelanasto fajfo. Puhnil je v prvo, potem v drugo, zagrabil leščerbo in lepo izrezano gorjačo in jo mahnil v dolino.

Tema se je hitro spuščala in zato je hlapec prestavljal hitreje svoje noge. Na križišču je zavil na levo kar na gozdno stezo. Najprvo se misli ustaviti pri krčmarju, saj je za večerne molitve še dovolj časa...

Sam ni vedel, kdaj se je znašel pred oštarijo.

Vzravnal se je, kot se zna samo on, in se ponosno potisnil skozi hrastova vrata v smrdeli dim. Glasno vrisanje je kar nenekrat utihnilo.

Gostje so drug drugega odriivali in pripravljali mesto Boštjanu.

Tiho je prisedel in segel po nalitem šilcu, katerega mu je ponudil birtaš.

Udaril je s pestjo po mizi in v mirnem tonu vprašal: "Možje, ali veste, kak večer je nocoj?"

Ze v drugo ga je zvrnil in

prisel s storijami in izmišljotinami, katere je privlekel na dan iz vseh mogočih kotov, temnih gozdov in gradov. "Strahovi so imeli to pot izredno pozornost."

Pijače se ni manjkalo, pa tudi zadovoljstva je bilo več kot preveč.

Ura je tekla, Boštjan se ga je pošteno nalezal.

Pozno je že bilo, ko jih je gostinski skoraj izbrcal iz pivnice v hladno, temno noč, pa bilo je prepozno, da bi šel izmoliti očenaš v cerkev.

Hlapec je zadnji zapuščal to viražje pivskega gnezda.

Držal se je pokoncu, čeravno ga je majalo v hladnem vetru, da mu je celo leščerbo moral prizgati debeli birtaš. Kje je pozabil svojo gorjačo, pa sploh ni vedel, nabrže je ležala v kakem kotu pivske sohe.

Veter mu je lizal nabrekla lica, leščerba se je majala v roki kot klenkavček, kadar joka iz cerkvenega stolpa, ko je koračil v temno noč.

Dobro kupčijo je napravil gostinski, pa se ima res zahvaliti Boštjanu in njegovim storijam.

Veter je potiskal pijanega hlapca, on pa se je režal, saj mu je strah lezel v kosti.

Kar odrigalo se je z neba: "Skovik, skovik." Boštjana je streslo. Skovik je završalo in krohotajoči glas je bežal mimo njega. Postrani je neslo roko, ko se je križal, krvencilo ga je in lezel je v dve gubi.

Sova se je pripodila mimo njegove glave in čudna temna senca mu je bila spremljevalec. Mahal je levo in desno z rokama, pa vse nič ni pomagalo. Preveč je bil okajen, da bi prepoznal svojo lastno senco, katere je bila odlesk odseva svetle lune. Po čudnih kozjih stezah se je plašuril in končno se znašel pod hrastovim drevesom pred pokopališkimi vhodnimi vrati.

Zopet je bila senca za njim — strah — verna duša v bolni pijani glavi.

Spotaknil se je, nekaj se mu je ovilo okrog nog...

Pojemalo mu je sapo, rotel je, molil, toda klešče niso izpustile.

Skovik, skovik... se je drla sova — ha, ha... so se rezale hrastove osušene, skrivne veje. Drsel je mož v globino, mrzel pot mu je hladil žareče čelo, prikazni so mu bile spremeljalci. Zaspal je.

Ceremonije so se začele. Mimo njega se je pomikala molčeča procesija temnih senc, okostnjaki z vdobljenimi, votlimi, tresotimi členki brez mesa. Krohot, podoben mlinskim odmevom, piskanje čudnih glasov in — on sam v sprevedu s prižgano svečo...

Vrsta se je razdvojila. Pred Boštjanom se ustavi izmalčeno čude.

"Sodnik sem, hlapec Boštjan! Poklekni, prosil, moli, govori..."

Boštjan se celo v spanju tresel. Prav tako se dogaja z njim, kot nocojšnjo noč v pivnici on sam s svojimi strahovi...

Začel je s spovedjo: "V cerkev nisem redno zahajal, klet sem in ob petkih sem jedel meso." In...? se je oglasil sodnik.

"Iagal sem, za frakeljčke žganja sem lagal."

Takrat je butnilo v njega.

Zagrabili so ga, zvezali ga in potem potisnili na železno okovano posteljo. Pod njo so zakurili ogenj in potem je dvanaestkrat udarilo v zvoniku. To so bili bolni možgani pijane glave.

Precej je bila boleča glava drugo jutro, ko se je odpravljal k živini v hlev. Pred hišo je našel rogovilo. Brnil jo je, da se je v loku razklala na dvoje.

Klešče, je pomislil. Prokleta suha veja! Je še dodal in jo odcvrl za hišo.

Boštjan še služi pri Zebretovih, pa pije manj kot kdajkoli popreje. Verne duše so mu pomagale.

Mesni odbornik John Milakovich, prijatelj v naši naselbini

CLEVELAND, O. — John Milakovich je klen in delaven mož, njegove roke pokrivajo žulji, ki pričajo, da je svoje življenje posvetil trdnemu delu.

Svoji ameriški domovini je služil v mornariških oddelkih v severni Afriki, na Filipinih, Japonski in na Koreji.

Na St. Clairju in šentviški naselbini se je rodil, preživel mlada leta in sploh vse življenje. Je faran Sv. Vida in član njenega Društva Najsv. Imena.

Svoji naselbini je vdan z vsem srcem. Rojaki so njegovi vnemi in požrtvovalnosti dali priznanje z izvolitvijo za direktorja v upravni odbor Slovenskega narodnega doma na St. Clairju. Pripada Organizaciji Združenih Slovencev, Radijskemu klubu Tonyja Petkoviča, veteranskim organizacijam in seveda tudi demokratskemu klubu 23. varde.

Največje zasluge za ohranitev naše naselbine si je mestni odbornik John Milakovich pridobil z ustanovitvijo pomožne policije, katero je sam ustanovil l. 1969 in jo sam vodil vsa leta.

Vsako nedeljsko jutro je skozi dolga leta vstajal ob 5. uri, nadzoroval ulice naše naselbine in varoval rojake, ki so hoteli k zgodnji maši.

Ob velikih požarih in naravnih nesrečah, ko so v naši naselbini ugasnile luči, je s svojimi sodelavci varoval naše domove pred ropanjem in vandalizmom. Naj omenimo le nekaj velikih požarov, ki so uničili Litvanski narodni dom in cerkev sv. Frančiška, kjer so John Milakovich in njegovi sodelavci tri dni zaporedoma varovali našo naselbino pred roparji in vandali.

Posebno hvaležnost so dolžni Johnu Milakovichu starši, ker že vsa leta varuje našo mladino pred uživalci in razpečevalci mamil. Neke noči je na eni izmed ulic naše naselbine našel mladega fanta. Ležal je v nezavesti, ob njegovi roki pa je ležala igla, s katero si je mladi fant vbrizgal mamila. John Milakovich je hitro poklical rešilni avto, fanta je dal prepeljati v bolnico, kjer so mu rešili življenje.

John Milakovich je s svojimi sodelavci očistil Grdinovo igrišče uživalcev mamil, in s tem zavaroval dobre otroke, da bi jim kdo ne podtaknil mamila in iz dobrih in nič hudega slutečih otrok naredil uživalce mamil.

Starši in vsi prebivalci naše naselbine dolgujejo odborniku Johnu Milakovichu veliko hvaležnost.

Naj bi naši ljudje pokazali svojo hvaležnost na volitvah 8. novembra in Johna Milakoviča izvolili v mestni svet.

Prijatelji

Razkošna ledja France bo spremenjena v hotel

PARIZ, Fr. — Razkošna potniška ladja France, ki je le nekaj let prevažala potnike in izletnike med Evropo in Ameriko, je bila, ko je nekaj let prinašala vladi veliko izgubo, prodana nekemu bogatemu Arabcu, ki jo bo spremenil v hotel.

Za 66,348 ton obsegajočo ladjo, katere gradnja je stala blizu 90 milijonov dolarjev, je kupec plačal 16 milijonov dolarjev. Kje bodo France zasidrali, še ni določeno, trdijo pa, da bo to verjetno neke ob obali — Floride.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Nekaj pa je resnice, da se gospod župnik vedno zasmeejo, kadar srečajo Boštjana.

Hlapec ni siguran, zakaj, vendar se mu zdi, da oni vedo za tisto skrivnostno noč na Vernih duš večer, pa vendar ne, kako. Boštjan ne razume, na večer Vernih duš pa vedno sedi v cerkvi in se kes za zamujeni očenaš...

Japonski otroci skrbijo za svoje starše

Zaradi izboljšanja življenjske ravni se je na Japonskem močno podaljšala povprečna življenjska doba, saj je vsak deseti prebivalec te otoške dežele starejši kot 65 let. Po statistiki lahko povprečni Japonec pričakuje, da bo dočakal starost 72, Japanka pa 77 let. To je v svetovnem merilu druga najdaljša življenjska doba, višjo starost dočakajo le na Švedskem. Po drugi strani pa je na Japonskem bolj malo materialnih možnosti za vedno daljše življenje.

Kljub napredku, doseženem v minulih letih, lahko le vsak drugi Japonec, starejši kot 65 let, računa na brezplačnim ali sicer ugodnim zdravstvenim varstvom.

Za tako dolgo življenje so "kratke" zlasti pokojnine. Potem ko Japonec zapusti delo v podjetju prejema zase in za ženo povprečno okoli 90.000 jenov, 360 dolarjev mesečno. Če je zavarovan po tako imenovanem nacionalnem pokojninskem sistemu, je njegova pokojnina znatno nižja, giblje se okoli 20.000 jenov, 80 dolarjev mesečno.

Pokojnine niti niso tako nizke, če pa upoštevamo japonske cene, ki so najvišje na svetu, in povprečni mesečni zaslužek zaposlenih je na dani ugotovitvi, da je življenjska raven upokojenih Japoncev precej nižja.

Druga nadloga, ki tare japonske upokojene, je tako imenovani sistem obvezne upokojitve. Industrijske družbe in podjetja po navadi zahtevajo od zaposle-

nih, da se poslovijo pri 55 letih. To je sicer obdobje, ko ima človek najvišje prejemke, vendar njegova pokojnina ne more biti višja od 60 odstotkov plače.

Japonska še nima razvitega, boljšega pokojninskega sistema, zato se je uveljavil običaj, da dobi delavec ob odhodu v pokoj visoko odpravnino, vendar Japonec pravijo, da si z njo na stare dni ne morejo kupiti niti primernega stanovanja.

Ker je pokojnina nizka, upokojenec po navadi vloži ta denar v kako obrtno delavnico ali v majhno prodajalno.

Zato celo v najbolj zakonitih ulicah japonskih mest naletite na številne obrtne delavnice in servisne službe, katerih zunanost ne priča o kakem posebnem zaslužku lastnikov. Ti obrtniki in mali trgovci so veseli, če kaj prodajo, da z izkupitve povečajo dohodek gospodinjstev, ki so po navadi sestavni del "poslovnih prostorov".

Na ta način se marljivost Japoncev nadaljuje tudi še potem, ko odidejo v pokoj. Po uradnih podatkih je zaposlen vsak tretji Japonec nad 65 let ne glede na to, da je odšel iz tovarne ali industrijskega podjetja. Za primer: v ZDA je zaposlenih upokojenec 13,1, v ZR Nemčiji pa 6,9 odstotka.

Ker še ni boljšega pokojninskega sistema, poskušajo vrzel zamašiti z izjemno skrbjo mladih rodov, ki svoje ostarele starše obvezno sprejemajo v svoje gospodinjstvo. Ta japonska tradicija se je obdržala tudi v modernih naseljih.

Lemontske drobtinice

Popravek: Ko sem pisala, da je Marija darovala Jezusa v templju, sem opazila napako, ko je bilo že tiskano — "da se je sv. Družina napotila proti Nazaretu. To je napačno! Vračali so se v BETHLEHEM, saj jih morajo tam dobiti Trije Modri in potem bodo bežali v Egipt in šele od tam se bodo vrnili v Nazaret. — Oprostite!

SLOMSEK IN VINO

Čuden naslov, kaj? Boste videli — zakaj? Malo potrpite, prosim.

Ko je Slomšek nastopil svojo prvo kaplansko službo v Brežicah, so se vsi njegovi tovariši oddahnili. Vsak se je bil bal tega kraja, ker je bil v škofijemskemu uradu na slabem glasu. Pravili so, da je župnik grdo ravnal s kaplani in da so bili ljudje pijanci. Slomšek je vse to občutil na lastni koži, zato je takoj v začetku zastavil vse svoje moči, da očisti božjo njivo tega strupenega plevla. Ker se je njihovo versko mišljenje poglobilo, so se lažje ustavljali pijančevanju in Slomšek je ob odhodu imel sladko zavest, da so se župljani precej odvadili pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

Sam je bil vsem duhovnikom najlepši zgled, kar se tiče pijančevanja. Proti tej rak-rani našega naroda se je moral Slomšek boriti celo življenje. Kot škof je mogel še bolj strogo nastopiti.

VESTI IZ SLOVENIJE

Ščavnica ostuden kanal

Pod tem naslovom se v ljubljanskem "Delu" pritožuje neki S. Novak iz Ljutomer nad umazanostjo nekoč čiste rečice Ščavnice. Korito in bregove rečice so na več krajih uredili, toda voda v njej je taka, da je v pravo sramoto vsej okolici. Prizadeti so posebno prebivalci krajev nižje Ljutomer, saj umazanija pronic v vodnjake, tako da jo pijejo ljudje in živali...

Najdišče bronaste dobe v Dolnjem Lakošu

Priletni kmet je pred tremi leti pri oranju njive v globlini 40 do 60 cm vedno znova naletel na črepinje glinastih posod, raznih keramičnih fragmentov in opeke. Njegov sin, ki se zanima za starine, je vse skupaj zabil v papir in za strokovno mnenje povprašal arheologinjo Ireno Šavcl v Pokrajinskem muzeju v Murski Soboti.

Mlada strokovnjakinja, ki se zanima za Pomurje, se je lotila raziskavanja na samem mestu. Po tem, kar je sedaj dognala, izgleda, da je v Dolnjem Lakošu stvarno najdišče iz bronaste dobe, poleg onega v Brinjevi gori na Štajerskem edino v Sloveniji. Tam naj bi bilo v bronasti dobi manjše naselje v obsegu 2000 x 300 metrov, obdano z jarki za obrambo. Od kdaj do kdaj je bil kraj naseljen, bo treba podrobno šele dognati z novimi izkopavanji.

Zastupitev v rožički

Pretekli mesec so opazili pri govedu na nekaterih mlečnih farmah na Gorenjskem neobičajno slabitev, preiskava je dognala, da so se živali zastrupile z uporabo krmil iz škofjeloške tovarne krmil, ki je kupila rž za ta v tovarni Lek v Ljubljani. V rži je bilo preveč rožičkov.

Zapletili so 500 ton rži, uničili preko 2000 litrov mleka, preko 76.000 pa ga prepovedali prodati, ker bi bilo nevarno ljudem in živini. Skupno je zbolelo 317 goved. Trdijo, da gre pri tem očitno za malomarnost, ki bi lahko bila usodnejša, da ni veterinarski nadzor takoj tako odločno postopal.

Brezmesno leto?

V živinoreji Slovenije je nastopilo toliko težav, da resno ovirajo rejo živine in ljubljansko Delo je zadnjič vprašalo: "Se nam obeta brezmesno leto?" Pravi, da so to prav lahko zgodi, če ne bodo odgovorni naglo ukrepali.

Poklieno tekmovalje v Novi Gorici

Okrog 60 kovinarjev-varilcev ter strugarjev in orodjarjev iz Gostola, Vozil in Iskre se je pomerilo v svojih delovnih veščinah. Trem prvouvrščenim v vsaki panogi so podelili tudi praktične nagrade.

V celoti so bili rezultati, ki so jih dosegli tekmovalci, zelo do- mogel spremeniti vino v svojo Kri.

Kjer je Jezus, tam je lahko tudi Njegov zvesti služabnik Slomšek. Če je Jezus lahko pil vino brez pohujšanja, je smel to storiti tudi Slomšek. Seveda so farizeji pozneje oporekali Kristusu, da je in pije z grešniki, tako se je tudi zdaj našlo nekaj slovenskih farizejev, ki več ne verujejo ne v Boga, še manj pa v svetnike in bi radi onemogli čili Slomškovo beatifikacijo. Namesto, da bi nam to vzelo pogum, dajmo še več gorečnosti vliiti v naše prsne, naj Bog poveča našega služabnika s čudeži.

Čudeži! Da, to je glavno. Izprosimo jih!

s. M. Lavoslava, osf.

bri, največ uspeha pa so imeli kovinarji, zaposleni v Vozilih.

Citateljem na področju Velikega Clevelanda priporočamo za novice iz Slovenije poslušanje slovenske radijske oddaje "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" na univerzitetni postaji WCSB 89.3 FM vsak dan od ponedeljka do četrka ob 6. zvečer in ob nedeljah od 12. do 1. popoldne, ki jo vodi dr. Milan in ga. Barbara Pavlovčič.

Ameriško-slovenski radijski spored na novi postaji

CLEVELAND, O. — Slovensko javnost obveščamo, da bo s koncem tega meseca naš ameriško-slovenski radijski spored prenehal prihajati s postaje WZAK-FM in začel svoje redne oddaje preko nove postaje N.B.N.-radio SCA 106 — Madison Avenue, Cleveland (Lake-wood), Ohio, tel. 221-0330.

Slovenski spored bo na tej postaji vsak večer od 9. d. polnoči skozi ves teden, od ponedeljka do nedelje.

Nova postaja je tako močna, da jo bo mogoče slišati po vsem Ohio, toda za njeno sprejemanje so na radio sprejemnikih posebni priključki. Kdor želi torej slovenski program na tej postaji poslušati, naj jo pokliče in se dogovori za namestitev tega priključka.

Na postaji je tudi več drugih narodnostnih sporedov in je zanimanje za njo zato precejšnje. Javite se čim prej, da boste vključeni med poslušalce sporeda. Postaja je blizu Rapid postaje na West 117 St. v Lakewoodu, njen tel. je 221-0330.

Mario Kavic

MALI OGLASI

Commercial Property For Sale

Business Building, Very good income, location, Waterloo Road - East 156 St. area. First Floor presently leased by a Tavern, Second Floor, Rooming House, 13 Bed Rooms and 2 Baths, Small Warehouse in rear. Peter W. Moizuk Realty. 943-0189

Apartment for Rent

E. 70th and St. Clair, one bedroom up, utilities paid, \$100 a month. 431-7014 eves.

(162)

St. Margaret Mary

Open evens: 6:30 - 8:30 p.m. 182 So. Green Rd. 4 bedrms., attached garage, over 200 sq. ft. living space; ready to move in. 1 owner — upper 40's. Hot water heat.

(161)

V najem

Tri sobe s kopalnico in garažo oddajo na 19810 Shawnee Avenue. Kličite 481-3576 ali 831-1172.

(161)

1975 Chev. Camaro

16,000 miles. Call after 7:00 p.m. — 381-1318.

(x)

Help Wanted

Woman or Couple to take care of semi-invalid lady. Modern living quarters provided and salary. Robert A. Novak, 6013 Glass Ave. — 391-3333.

(x)

Help Wanted

Office girl wanted, top grade A, for clerical stock work, full time and good salary for conscientious worker. Ohio Furniture, 6321 St. Clair Avenue, see Mr. Lewis.

(162)

Dr. Ivan Pregelj:

MLADA BREDA

POVEST

"Kako gre Pečan, tisti, ki pravi 'hudnič', da ne zakolne, pa Francelj je tudi šel k maši. Kam, kam tako hitro Melanova? Ti presneti fant! Da, Lahov je. Pa dolgo sabljó ima. Kaj je že oficir? Onega drugega pa ne poznam, ki govori s Sirkovo. Tam je pa naša Marjanica. Pa kdo gre neki ž njo? Prav nič ga ne poznam!"

Fant je opazoval odslej venomer samo Marjanico in njenega spremljevalca. Videč, da je tudi tujec zavil z Marjanico na Peč, je postal še pozornejši.

Hipoma pa mu je šinila rdečica v obraz, skočil je kvišku in se ozrl po uredi.

"Mogoče pa le ni!" je dejal za čas. Ali ni mu dalo miru in kmalu je odgnal živino proti domu.

Po poti, ki se mu je zdela danes silno dolga, si je preganjal dolgčas s tem, da je štel gumbce pri suknjiču: je, ni, je, ni, je!

"Je!" je zaključil in mislil: "Če je, zakaj je neki prišel? Ali se je kaj zgodilo?" In zopet je začel Anže dvomiti in je štel gumbce narobe. Pa so zopet rekli: je.

Tedaj je Anže premagal sam sebe in svojo radovednost, rekoč:

"Če je, ne uide, saj ni tič, in tudi ne uteče, saj ni voda."

In prišlec res ni ne zletel ne utekel, temveč Anže ga je našel v izbi na Peči pri hlebu kruha; zdaj je videl, da je res njegov oče, nekam izpremenjen in nekam zanemarjen, sicer pa ves in pravi njegov oče.

Pozdravila sta se in umolknila.

"No, ali si nimata ničesar povedati," je vprašala Marjanica. "Moški je postal!" je dejal oče. Tedaj se je oglašil Anže.

"Ali ste prišli zdoma?"

"Zdoma!"

"Kaj pa Peter?"

"Služi!"

"Pa Frace?"

"Uči se za krojača!"

"Pa vi?"

"Tako! Saj vidiš, slab sem, za delo nisem več, pa nikogar nimam."

"Prej ste nas podili, oče," je dejal Anže, "zdaj pa tožite, da ste sami!"

"Kdo vas je podil?" je dejal

oče skoraj jokajoče. "Doma je hiša. Tam jo imate, pa delajte po moji smrti, kakor hočete."

"Kako pa, da ste prišli?" je vprašal sedaj Anže. Z nekako nemirnostjo je gledal očetu v obraz. Tako čudno se je bil izpremenil. Anžetu se je vzbujalo rahlo sočutje do njega.

"Ali ste bolni?" je pristavil hitro za prvim vprašanjem.

"Tisto ne, Anže," je odvrnil oče. "Pa ne bom dolgo, ne; sem pa rekel, da te morda ne bom niti videl več. Pa sem prišel, Anže, vidiš, na obisk. Lepo si zrasel, lepo!"

Marjanica je dejala: "Razkaži malo očetu Peč, da bo videl, kje služiš!"

"Saj res, oče! Ali greste?" je vprašal Anže.

Mož je vstal. Šele sedaj je videl Anže popolnoma, kako silno se je bil postaral oče, in zaman je iskal vzroka. Peljal ga je v hlev, razkazal mu živino, potem pa dejal, ko je oče samo vzdihoval:

"Kaj bi radi, oče?"

Oče se mu je približal in zašepetal:

"Ti! Tako sem slab. En kozareček žganja bi mi naredil prav dobro."

Nato ga je fant odvedel nazaj v hišo in izmoledeval od Marjanice ono že znano steklenico. Z vidnim veseljem je gledal, kako tekne očetu. Toda ko je bil oče nalil že v tretje in so se mu začele nekako oči svetiti, je rekel Anže:

"Pa kruha niste niti prigriznili!"

"Ne gre!" je dejal oče in z enim očesom gledal temnozeleeno steklenico, katero je k sreči Marjanica zdaj odnesla.

"Ali ne pijete preveč, oče?" je vprašal Anže.

"Saj nimam," je odvrnil mož in pogledal fanta skoraj užaljeno. Tedaj je vstopila Katra.

"Ta je!" je zašepetal Anže, oče pa je začel preponižno pozdravljati in zahvaljevati Katro, češ da ji ne bo nikoli pozabil tega, kar je storila dobrega njegovega sinu. Anže sicer do zdaj ni vedel o nikakih dobrotah. Medtem pa je začel oče nekako meti, da gotovo Katra skrbi, da ne pojde Anže s praznimi rokami s Peči.

"Tisto naj gleda pa sam. Pri nas ne zadržujemo plačila hlapcem!" je odvrnila Katra in pristavila:

"Kaj vam ne da nič? Ne daš nič očetu?"

Tedaj je oblihl Anžeta sram in skoraj hud je bil na očeta, češ da govori prvič tako prilizljivo, ko ni treba; drugič, ker vsemu pritrdi. Gledal je, kako bi se izmuznil iz sobe. In to se mu je posrečilo, ko je Katra, zadovoljna z možem, ki ji je laskal, odšla in mu prinesla novo steklenico žganja.

In govorila je prijazno ž njim. Zunaj ob hlevu pa je čakal na očeta Anže in si grizel prste. In sram ga je bilo, sram. Pa sam ni skoraj vedel zakaj.

Tako se je zgodilo, da se je Anžetu spremenilo veselje v žalost. Z nekako nestrpnostjo je čakal, da odide oče. Nekaj čudnega in novega mu je šlo skozi misli. Do sedaj ni vedel, da se more sin sramovati očeta. In vendar se mu je to zgodilo danes; Anže je bil zaradi tega dvakratno žalosten. Ležalo je očitanje na njem, da ga je sram očeta. Nekaj skrivnih solz je obrisal in šel v hlev, poiskal za desko prihranjeni denar in razvil iz roba cekin. Dvajset krajcarjev je bil dal Tomažu, da ga je zamenjal za papir. Sedaj pa je vzel ta cekin in se vrnil iz hleva. Prav tedaj je prišel oče iz hiše.

"Zdaj pa grem, Anže, ko sem te videl. Pa priden bodi, dobro in skrbno gospodinjino imaš," je rekel in za nekaj hipov pristavil: "Lej, Anže, in ni treba, da bi vse zapravil. Če nimaš kam deti, saj imaš mene!"

Tedaj je izlekel Anže cekin in ga izpustil očetu v roko.

"Kaj," je rekel oče, "toliko imaš? Vidiš, zdaj vem, da si priden fant!" Hotel je objeti fanta, ali ta se je umaknil. Izza mokrih očetovih oči je gledalo nekaj grdega. Anžetu se je zdela, da mu ne more pogledati v obraz. Se gla sta si v roko in se poslovala.

Četrt ure pozneje je Anže hitel gledat na vrt, bi li še videl očeta. In videl ga je še ob koncu ovinka. In tedaj se mu je izvil ko prošnja:

"Oče, ali se vidiva še kdaj?"

Anže se je nato vrnil in žal mu je bilo, da ni dal očetu vsega denarja. In vendar se je oglašil tudi glas v njem, da je dal dovolj. Sklenil je, da poprosi Jerico za svet. In Anže je tudi izvedel svoj sklep, toda to se je zgodilo dolgo zatem; za zdaj se

mu je zdela deklica še preotročja.

Prvi mrak lega v doline, zadnji dan gasne v gorah. Hladno zaveje po dolini in prinese čudovitih glasov od vasi. Zasveti se v oknih, zasveti se cerkev v lučeh in lestencih in ni je sveče, ki ne bi gorela nocoj. Žar in vonj slovesnosti je vsepovsod. Tiho je vse, tako tiho. In sedaj hipoma trepetajoč glas sredi ljudi, ki kleče.

Aleluja!

In zopet glasneje:

Aleluja!

In zopet:

Aleluja!

Šum mogočne pesmi, topičev, zvonov, dvigajočega se ljudstva, vrstečih se množic v spored, frfotanje svilenih zastav v vetru. Neslišno prihaja noč in prižiga zvezde na nebu. Mir je v naravi, neskončni, zadivljen, mir božične noči. Pa ga zmoti hvalna pesem ljudi, slovesen šum procesije in sveče in luči.

Ne praznujejo povsod vstajenja zvečer in vendar se mi zdi, kdo ve, da ni li to ljubezen do rodne vasi? —, da je praznovanje vstajenja na veliko soboto zvečer pomembnejše. Saj narava ni križala Boga in ga izdala, pač pa je zakrila ob njegovi smrti svoje obličje. Slavi naj njegovo vstajenje z jutrom in

soncem in ptičjim petjem. Mi pa, ki smo ga izdali, zatajili, križali in morili, ga li smemo slaviti dostojno obenem z nedolžno naravo, mi, njegovo odrešeno ljudstvo? Spodobno je, da ga slavimo v mraku, ko narava spi. Tedaj, ko je narava bedela ob njegovi smrti, smo spali mi. In še več. Dolga doba noči je minila in nismo mislili nanj. Nič več tako. Ne moremo, ne smemo čakati do jutra:

"Mračni se, Gospod, pridi in ostani pri nas!"

(Dalje prihodnjik)

Lični napisi

Na pobudo Mozirskega turističnega društva so iz svoje prelepe doline izrinili skoraj vse kričeče reklamne table, namesto njih pa so postavili lične lesene kozolce, s katerimi nevsiljivo opozarjajo na svoje dejavnosti.

- Potovanja skupinska in poindinci
- Nakup ali najetje avtov
- Vselitev sorodnikov
- Dobivanje sorodnikov za obisk
- Denarne nakaznice
- Notarski posli in prevodi
- Davčne prijave

M. A. Travel Service

6516 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103
Phone 431-3500

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

BISHOP BARAGA ASSOCIATION
Cleveland ChapterWe offer these memberships in the
BISHOP BARAGA ASSOCIATION

Annual	\$5.00
Sustaining	\$10.00
Life (individual or family)	\$50.00
Life (institutional)	\$100.00

By enrolling now, you can help us in our work to raise this humble Missionary Bishop from Slovenia to the highest honor that can be bestowed by the Church.

Enclosed is \$.....

for my membership.

Name

Street

City State Zip

Donations under \$5.00 will be appreciated and acknowledged, but will not entitle the donor to the "Baraga Bulletin," published quarterly. Printing and mailing costs allow for mailings to ordinary, sustaining, and life members only.

Donations payable to Rev. Victor N. Tomc, Vice Postulator, 15519 Holmes Ave., Cleveland, Ohio 44110.

The Holy Family Society
ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papa! Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

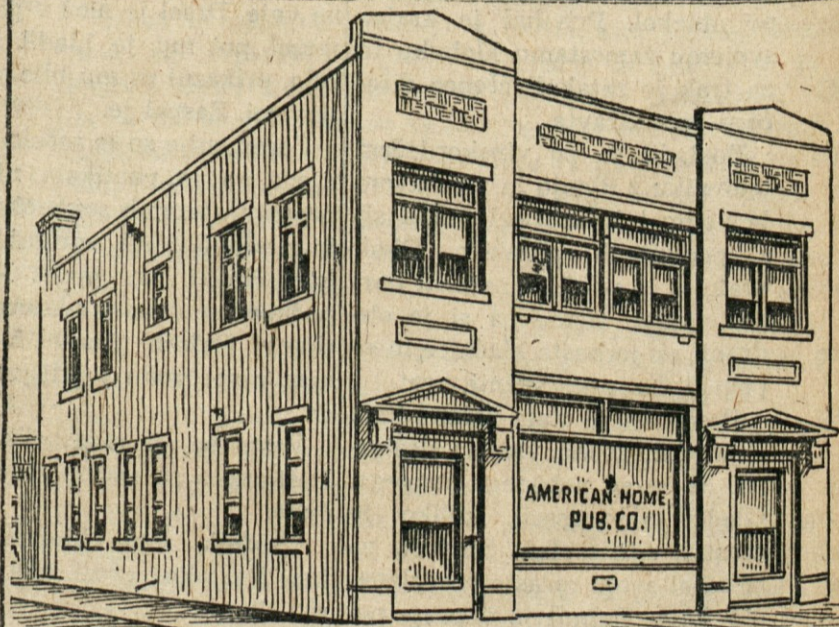
Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

Za vsakovrstna fiskarska dela
se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE